

Aanwijzing taakstraffen

Categorie: Strafvordering

Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4 Wet RO

Afzender: College van procureurs-generaal

Adressant: Hoofden van de parketten

Registratienummer: 2008A025

Datum vaststelling: 17-11-2008

Datum inwerkingtreding: 01-01-2009

Geldigheidsduur: 31-12-2012

Publicatie Staatscourant: PM

Vervallen: Aanwijzing taakstraffen 2001A003

Relevante beleidsregels OM: Aanwijzing kader voor strafvordering (2007A019)

Aanwijzing executie (...) (2008A013)

Richtlijn voor strafvordering kinderpornografie (2007R003)

Wetsbepalingen: Wet van 7 september 2000 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het

Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten omtrent de straf van onbetaalde arbeid ten

algemene nutte (taakstraffen), met name de artikelen 22c–22k en art. 74 van het Wetboek van

Strafvordering

Jurisprudentie: –

Bijlage(n): –

Achtergrond

1. Algemeen

De taakstraf heeft in de wet een plaats gekregen tussen geldstraf en vrijheidsstraf. Zij biedt daardoor zowel een alternatief voor een hogere geldstraf als voor een korte vrijheidsstraf.

Zij kan uit een werkstraf maar ook uit een leerstraf bestaan of uit een combinatie van beide. De taakstraf kan ook als transactie worden opgelegd. Behalve als zelfstandige hoofdstraf kan een taakstraf worden gecombineerd met een geldboete en/of een vrijheidsstraf voor zover het onvoorwaardelijk deel daarvan de zes maanden niet overstijgt.

2. Aanscherping aanwijzing voor ernstige gewelds- en zedendelicten

Het College van procureurs-generaal en de Raad voor de rechtspraak hebben in 2008 onderzoek laten doen naar de toepassing van de taakstraf. Aanleiding hiervoor was berichtgeving in de media inhoudend dat de rechter in afwijking van de bedoeling van de wetgever taakstraffen oplegt bij ernstige misdrijven. Ook zou het Openbaar Ministerie in afwijking van de beleidsregels van het College van procureurs-generaal taakstraffen eisen bij verdachten die al meer dan eens een taakstraf kregen opgelegd. Het onderzoek gaf een genuanceerder beeld te zien.

Naar aanleiding van dit onderzoek zijn aanbevelingen gedaan tot aanscherping van de aanwijzing taakstraffen voor zover onvoldoende duidelijk is in welke gevallen wel en in welke gevallen geen taakstraf aangewezen is bij verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten. De aanbevelingen zijn nader uitgewerkt in onderdeel 3 van deze aanwijzing.

Samenvatting

Deze aanwijzing en de Aanwijzing kader voor strafvordering bevatten regels voor het aanbieden van een taakstraf als transactie en het requireren van een taakstraf ter zitting bij door volwassenen gepleegde delicten.

In het geval van verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten wordt nadrukkelijk een gevangenisstraf overwogen, eventueel een geheel of deels voorwaardelijke, maar niet een kale taakstraf¹.

In ieder geval worden uitgesloten van een kale taakstraf verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten waarop een gevangenisstraf van 6 jaar of meer is gesteld en die een ernstige aantasting van de lichamelijke integriteit opleveren. In die gevallen dient de verdachte ook altijd gedagvaard te worden.

Naast deze gewelds- en zedendelicten dienen ook verdachten van de artikelen 181 WvSr (straf-

¹ Onder een kale taakstraf wordt verstaan: een taakstraf zonder een (voorwaardelijke) gevangenisstraf.

verhoging bij ambtsdwang en bij wederspanning met licht en zwaar letsel), 248b WvSr (jeugdprostitutie) en 240b WvSr (kinderporno), waarop een strafbedreiging van minder dan 6 jaar staat, te worden uitgesloten van een kale taakstraf. Ook deze verdachten dienen te worden gedagvaard.

Strafvordering

1. Uitgangspunten

Hoewel de wet allerlei combinaties van hoofdstraffen mogelijk maakt, zal bij zaken die ter zitting worden aangebracht overeenkomstig de in de Aanwijzing kader voor strafvordering van de Polaris richtlijnen neergelegde gedachten in beginsel slechts één hoofdstraf behoren te worden gevorderd². Combinaties van hoofdstraffen of geheel of gedeeltelijk voorwaardelijke hoofdstraffen kunnen in specifieke situaties voorzien in de behoefte aan maatwerk. In de regel zijn dergelijke combinaties minder geschikt voor algemene en geobjectiverde uitgangspunten. Een uitzondering hierop is de combinatie van gevangenisstraf en taakstraf bij verdachten die voorlopige hechtenis hebben ondergaan. De combinatie gevangenisstraf en taakstraf is ook toepasbaar op verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten die geen voorlopige hechtenis hebben ondergaan.

In de Wet Taakstraffen is het maximaal op te leggen uren taakstraf gesteld op 480. Dit geldt echter alleen voor die gevallen waarin een combinatie van werk- en leerstraf wordt opgelegd. Het maximum aantal uren werkstraf bedraagt 240 uur. Een leerstraf kan maximaal 480 uur bedragen. Een combinatie van beide kan eveneens maximaal 480 uur bedragen, waarvan dus niet meer dan 240 uur uit werkstraf mag bestaan. Feitelijk zal de reclassering geen leerstraffen meer adviseren. Er is een wetsvoorstel in voorbereiding dat afschaffing van de leerstraf beoogt. Wel vormen leertrajecten onderdeel van het advies van de reclassering ten behoeve van bijzondere voorwaarden.

De taakstraf is niet gekoppeld aan een vrijheidsstraf van een bepaalde duur. Er valt echter wel een tegenwaarde in dagen vrijheidsstraf af te leiden uit de bepalingen over de vervangende hechtenis te weten (maximaal) 1 dag per twee uur onuitgevoerde taakstraf. Voor de taakstraf geldt een lineaire omrekenfactor, die is afgeleid van de hiervoor genoemde tegenwaarde van 1 dag per twee uur.

2. Positionering taakstraf

2a. Algemeen

Op grond van de wet kan de taakstraf worden opgelegd bij alle misdrijven en die overtredingen die met een vrijheidsstraf worden bedreigd. Dit impliceert dat er geen taakstraf kan worden opgelegd bij overtredingen waar alleen een geldboete op staat.

De wettelijke positionering van de taakstraf tussen vrijheidsstraf en geldboete zal in het strafmaatbeleid tot uitdrukking moeten komen. Dat wil zeggen, dat de taakstraf in de plaats kan komen van zowel een korte vrijheidsstraf als van een wat hogere geldboete.

2b. Polaris

De inwerkingtreding van de Wet Taakstraffen betekende voor de Aanwijzing kader voor strafvordering dat er naast de (geld)transactiegrens twee strafmodaliteitsgrenzen bijkwamen: de taakstraftransactiegrens en de grens tussen taakstraf en gevangenisstraf als eis ter zitting.

Overeenkomstig het in de wet genoemde maximum voor een taakstraftransactie van 120 uur ligt de taakstraf-transactiegrens bij 60 sanctiepunten.

Als ondergrens voor het aanbieden van een taakstraftransactie is de grens gelegd bij 20 sanctiepunten. Dit past ook bij het karakter van de taakstraf, die niet alleen bedoeld is als vervanging van vrijheidsstraf, maar ook ter vervanging van de hogere geldboete. In zaken waarin het aantal sanctiepunten 20 à 30 bedraagt zal er afhankelijk van de aard van de gepleegde delicten en de omstandigheden van de verdachte gekozen kunnen worden tussen een geld- of taakstraf-transactieaanbod. In het bijzonder in zaken, waar een vrijheidsstraf als te zwaar wordt gezien, maar een geldboete vanwege de financiële positie van de verdachte geen reële optie is, zal de taakstraf een bruikbaar alternatief zijn.

² De uitgangspunten die zijn geformuleerd in de Aanwijzing kader voor strafvordering zijn van toepassing op de polarisrichtlijnen, maar ook op een aantal niet-polarisrichtlijnen die conform de polarissystematiek zijn opgesteld. Daarnaast is toepassing van de Aanwijzing kader voor strafvordering mogelijk op strafvorderingsbeleid dat niet in richtlijnen voor strafvordering is vervat.

De grens tot waar in beginsel een taakstraf ter zitting geëist dient te worden (mits er geen sprake is van een contra-indicatie – zie hieronder) valt samen met het wettelijk maximum voor de taakstraf als werkstraf: 240 uur of 120 sanctiepunten.

Ondergrens taakstrafransactie	20 sanctiepunten	40 uren
Bovengrens geldboetetransactie	30 sanctiepunten	€ 750,-
Bovengrens taakstrafransactie	60 sanctiepunten	120 uren
Bovengrens werkstraf	120 sanctiepunten	240 uren
Bovengrens taakstraf (werk- en leerstraf)	240 sanctiepunten	480 uren

3. Ernstige gewelds- en zedendelicten

3a. Uitgesloten van een kale taakstraf

Voor een kale taakstraf komen in beginsel niet in aanmerking verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten.

In ieder geval worden uitgesloten van een kale taakstraf:

- verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten waarop een gevangenisstraf van 6 jaar of meer is gesteld³ en die een ernstige aantasting van de lichamelijke integriteit opleveren;
- verdachten van de navolgende delicten waarop een lagere strafbedreiging dan 6 jaar is gesteld, te weten: strafverhoging bij ambtsdwang en bij wederspanning met licht en zwaar letsel (art. 181 WvSr), jeugdprostitutie (art. 248b WvSr) en kindporno (art. 240b WvSr).

Toelichting

In zijn algemeenheid zal de beoordeling of een zaak onder de categorie 'ernstige gewelds- of zedenzaak' valt door de zaakofficier van justitie moeten worden gemaakt. De casuïstiek is te divers om daarvoor strikte grenzen aan te geven en het is ook niet wenselijk om een precieze omschrijving te geven van wat een ernstige gewelds- of zedenzaak is. Wel is voor de zwaarste delicten binnen die categorie bepaald dat in elk geval niet een kale taakstraf (lees: minstens een taakstraf en een gevangenisstraf, eventueel een geheel of deels voorwaardelijke) zal worden gevorderd.

3b. Taakstraf in combinatie met een onvoorwaardelijke en/of voorwaardelijke straf

Als naar het oordeel van de officier van justitie/advocaat-generaal sprake is van een ernstig gewelds- of zedendelict zoals hiervoor gedefinieerd of van een van de drie hiervoor genoemde wetsartikelen, en dus een vrijheidsstraf in de rede ligt, vraagt de officier van justitie/advocaat-generaal altijd een uitgebreid reclasseringrapport aan, waaraan een RiSc⁴-rapportage ten grondslag ligt.

De officier van justitie/advocaat-generaal overweegt in die gevallen altijd nadrukkelijk een onvoorwaardelijke gevangenisstraf te vorderen. Eventueel vordert hij naast de onvoorwaardelijke gevangenisstraf een taakstraf, met dien verstande dat de onvoorwaardelijke vrijheidsstraf een belangrijk deel van de vordering uitmaakt.

Indien de rapportage en het eventueel daarbij gevoegde indicatie-advies voor forensische zorg (ambulant of klinisch) daartoe aanleiding geven en de officier van justitie/advocaat-generaal op grond van die adviezen een voorwaardelijke gevangenisstraf met speciaal daarop toegesneden bijzondere voorwaarde(n) overweegt, dan dient hij zijn vordering extra te motiveren. Ter verzwaring van zijn eis kan hij overwegen om daarnaast een taakstraf te vorderen.

Ook zal de officier van justitie/advocaat-generaal, uiteraard afhankelijk van de bijzondere voorwaarde(n), toezicht van de reclassering vorderen⁵, in die zin dat de reclassering hulp en steun bij het naleven van de voorwaarden verleent.

3c. Geen taakstraf bij recidive binnen vijf jaar

Verdachten van ernstige gewelds- en zedendelicten, zoals hierboven gedefinieerd, die binnen een periode van vijf jaar één keer wegens een misdrijf een taakstraf kregen opgelegd, komen niet in aanmerking voor een taakstraf.

Eveneens komen niet in aanmerking voor een taakstraf verdachten van een misdrijf, die binnen een periode van vijf jaar, wegens een ernstig gewelds- en zedendelict, zoals hierboven gedefinieerd, een

³ Art. 74 WvSr. laat slechts een transactie toe bij delicten waarop niet meer dan zes jaar gevangenisstraf is gesteld, zodat de taakstraf als transactie hier in veel gevallen al wettelijk is uitgesloten.

⁴ RiSc staat voor Recidive InSchattingschalen: een diagnostisch instrument dat duidelijk maakt in welke mate er sprake is van risico op recidive.

⁵ Bijvoorbeeld wanneer een locatieverbod wordt gevorderd, zal het toezicht op de naleving daarvan in eerste instantie door de politie uitgevoerd moeten worden.

taakstraf (in welke combinatie dan ook) kregen opgelegd.

In geval van verdenking van een misdrijf, niet zijnde een ernstig gewelds- en zedendelict, binnen vijf jaar na oplegging van een taakstraf wegens misdrijf, niet zijnde een ernstig gewelds- en zedendelict, komt de verdachte niet in aanmerking voor een kale taakstraf. Wel is een taakstraf in combinatie met een (voorwaardelijke) gevangenisstraf mogelijk.

Zie ter verduidelijking van het bovenstaande het onderstaande schema.

	Nieuw ernstig misdrijf ¹	Nieuw overig misdrijf
al een taakstraf opgelegd wegens een ernstig misdrijf ²	Nee, geen tweede keer taakstraf mogelijk	Nee, geen tweede keer taakstraf mogelijk
al een taakstraf opgelegd wegens een overig misdrijf	Nee, geen tweede keer taakstraf mogelijk	Ja, tweede keer een taakstraf mogelijk, maar geen kale taakstraf

¹ Onder een ernstig misdrijf wordt in deze aanwijzing verstaan een ernstig gewelds- of zedendelict.

² Zie noot 1.

4. Overige contra-indicaties voor een taakstraf

Voor een taakstraf komen in beginsel niet ook in aanmerking:

- verdachten, die weigeren de door hen aangerichte schade te vergoeden of mee te werken aan schadebemiddeling;
- verdachten, die vanwege psychische of psychiatrische problematiek niet in staat zijn de taakstraf naar behoren te verrichten;
- verdachten, die vanwege ernstige verslavingsproblematiek niet in staat zijn de taakstraf naar behoren te verrichten;
- verdachten, die niet instemmen met een taakstraf;

Toelichting

Alhoewel instemming van de verdachte met de taakstraf niet wettelijk vereist is, is het wel een uitgangspunt voor toepassing van deze strafmodaliteit, aangezien de kans van slagen van een taakstraf te klein is bij een verdachte die een dergelijke straf niet wenst te ondergaan. Het is echter niet noodzakelijk dat de verdachte zelf, ten overstaan van de officier van justitie kenbaar heeft gemaakt de taakstraf te willen verrichten. De instemming kan ook blijken uit hetgeen hierover bij de reclassering of de raadsman van de verdachte bekend is.

- illegale vreemdelingen⁶;
- verdachten zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland.

Ook kan als contra-indicatie gelden dat tegen betrokkene nog andere strafzaken open staan.

5. Schadevergoeding aan slachtoffers

De in de Aanwijzing kader voor strafvordering beschreven schaderegeling is ook van toepassing als wordt overwogen een taakstraf als transactie aan te bieden. Dat houdt in, dat vergoeding van schade als aanvullende voorwaarde bij het transactieaanbod moet worden gesteld, als er nog schade moet worden vergoed.

6. Officiers-zittingen model bij het aanbieden van taaktransacties

Aan het aanbieden van een taakstraftransactie zal een persoonlijk onderhoud met een officier van justitie vooraf dienen te gaan. Taakstrafzaken lenen zich niet voor een louter schriftelijke afdoening. De hoofdofficier heeft wel de mogelijkheid om een senior-parketsecretaris ex art. 126 R.O. op te dragen de taakstraftransactie aan te bieden.

De hoofdofficier draagt zorg voor een arrondissementaal overleg met alle betrokken partijen waarin afspraken met de politie en reclassering worden gemaakt en de procedure wordt vastgelegd die bij het

⁶ Deze contra-indicatie wordt versterkt door het feit dat een illegale vreemdeling zich niet met een volgens de Wet op de identificatieplicht geldig identiteitsbewijs kan identificeren. SRN kan dan niet vaststellen of degene die de taakstraf gaat uitvoeren ook degene is die de taakstraf opgelegd heeft gekregen. Indien degene die de taakstraf gaat uitvoeren een ander is dan de persoon die de taakstraf opgelegd heeft gekregen, stuurt SRN de zaak terug naar het OM ter verdere afdoening. Als uitzondering op de regel is soms een op de persoon toegesneden voorziening mogelijk. Te denken valt bijvoorbeeld aan vreemdelingen die van legaal naar illegaal veranderen, zoals een uitgeprocedeerde asielzoeker. Voor wat betreft de status van de asielzoeker is het raadzaam contact op te nemen met de IND.

- aanbieden van taakstraftransacties zal worden gevolgd. Daarbij dient aandacht te worden besteed aan:
- het in een zo vroeg mogelijk stadium – bij voorkeur als de verdachte zich nog op het politiebureau bevindt – beoordelen of hij of zij mogelijk in aanmerking komt voor een taakstraf transactie;
 - de rol van de reclassering;
 - de positie van het slachtoffer.

In een uitnodiging voor een officierszitting wordt aangegeven, dat alsnog een dagvaarding kan volgen, indien tijdens de zitting (toch) sprake blijkt te zijn van een of meer contra-indicatie(s) tegen een taakstraf. Verder wordt een verdachte in de uitnodiging gewezen op het feit dat hij zich kan laten bijstaan door een raadsman.

7. Uitvoering taakstraffen

Bij het aanbieden van de taakstraftransactie door het OM via Officiers-zittingen wordt expliciet uitgegaan van een uitvoering van de taakstraf op werkdagen dan wel dagen, vallend buiten het weekend. De verdachte dient de aanwijzingen van de reclassering hieromtrent op te volgen. Het al dan niet aanwezig zijn van een geobjectiveerde grond om de taakstraf in het weekend uit te voeren (b.v. het (vooruitzicht op) verlies van een baan) wordt door de reclassering bij de intake met de verdachte besproken. Het oordeel van de reclassering dient gemotiveerd te worden vastgelegd. Verslaglegging door de reclassering is van belang voor de vraag welke gevolgen het OM verbindt aan eventuele niet-nakoming van de transactievoorwaarde binnen de daarvoor beschikbare termijn (art 74 lid 4 Sr). Voor de tenuitvoerlegging van een door een rechter opgelegde taakstraf geldt hetzelfde uitgangspunt als bij een door het OM aangeboden taakstraftransactie: de taakstraf dient op doordeweekse dagen te worden uitgevoerd en de veroordeelde dient de aanwijzingen, gegeven door de reclassering, hieromtrent op te volgen, tenzij een geobjectiveerde grond zich tegen een dergelijke uitvoering verzet (bijvoorbeeld: – het vooruitzicht – op het verlies van een baan). De reclassering dient het al dan niet aanwezig zijn van een geobjectiveerde grond voor de tenuitvoerlegging van de taakstraf in het weekend met de veroordeelde te bespreken. Bij de intake dient het oordeel van de reclassering gemotiveerd te worden vastgelegd. Verslaglegging door de reclassering is van belang bij de beoordeling van de vraag of het OM de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis beveelt, indien de veroordeelde de taakstraf niet aanvangt, dan wel wanneer de uitvoering van de taakstraf is mislukt (art. 22g lid 1 Sr).

Het verdient aanbeveling het karakter van de uit te voeren taakstraf te laten aansluiten bij het karakter van het gepleegde delict. Het Openbaar Ministerie heeft de reclasseringsorganisaties verzocht bij de keuze van de taakstraf zoveel mogelijk bij dat uitgangspunt aan te sluiten. Zeker (gewelds)delicten gepleegd in de openbare ruimte lenen zich hiervoor. Als de taakstraf wordt uitgevoerd in de openbare ruimte wordt daarmee de betrokkenheid van het openbaar bestuur benadrukt. Het lokale parket wordt gevraagd hierover in overleg te treden met het openbaar bestuur en de lokale reclasseringsunits.

Toelichting:

Het aanbod van doordeweekse projectplaatsen is ruim voorhanden, terwijl weekendplaatsen moeilijker te realiseren zijn. De reclassering wordt in toenemende mate geconfronteerd met verdachten/veroordeelden, die niet bereid zijn om op doordeweekse dagen een taakstraf uit te voeren, ook als daar naar het oordeel van de reclassering geen geobjectiveerde grond voor bestaat, terwijl tegelijkertijd de druk op de taakstrafcapaciteit in de weekenden onverminderd groot is.

8. Strafvordering

Zie tevens de Aanwijzing kader voor strafvordering.

Overgangsrecht

De beleidsregels in deze aanwijzing hebben gelding vanaf de datum van inwerkingtreding.